

INHOUD

Signaal en ruis	7
En zo ging het	9
Worry	10
Op de Schelde	12
Win win	13
Voorop	14
Benedenwinds	15
Allemaal aan boord	16
Wat voorafging	17
Pliniaans	19
Boekhouding	21
Uit de donkere hemel	22
Bij de ingang	24
De lach van Rutte	25
De vind variaties	27
Paris / Charlie 7-1-15	28
Maanloos	29
In knolleland	30
Een uur speling	32
Ach vriend	34
Vragen & klepels	35
Oude vijver	38
Beknopt verslag van een nachtelijk telefoongesprek	40
Zwaai	42
Fabel	43
Zijn oude vriend Norman Malcolm kijkt terug	45
Naschrift	47
Zelfportret als Matisse in Nice	48
Bach voor één vinger	53
Aantekeningen	55

Walvis landt op vissersboot.
Trainer vindt vliegtuigdeur op voetbalveld.
Student heeft seks met standbeeld.
Dronken man zit vast in brievenbus.
Indiër rijdt al elf jaar achteruit in auto.
Zwitser breekt record telefoonboekscheuren.

Paardbei. Menigte tilt dubbeldekker op
bevrijdt fietser. Strandbal van metaal blijkt
zeemijn. Dorp schenkt reuzentruffel
aan Obama. Rara, het is rood en het hinnikt.
Dichter vangt haas door achter boom
geluid van wortel na te bootsen.

Voilà, een kleine greep uit wat ik gisteren
aan info data trivia in mijn vlindernet vond.
Hier waar alles van ruis doordrenkt lijkt
– een klamme nevel die alle content kromtrekt –
klonk dat ene signaal als een inspirerend idee.

Dus ving ik ook een maartse haas, nam hem
gezellig op schoot en samen bladerden we
'alle machtig' door de multimedia.
Tot de haas zei: los het raadsel op, vriend
doe een wens of laat me weer vrij.

Volgt een doorwaakte nacht vol hoofdbreken
licht kiert aan de horizon maar nergens een clou.
Voor hij wegstuift in de nakende dageraad
geeft de haas nog een laatste advies:

klim nu hoog in de boom en fluister
terwijl je de bladeren doet ritselen
je hartenwens en laat daarna zaagsel
toverachtig sneeuwen door de takken
rondom je af te zagen ook die waarop je zit.

EN ZO GING HET

(alle verjaardagen van mijn jeugd)

Hoogzomer, de iepen ruisen
Schaduwen bewegen
traag als droogzweimmers
Het pleintje ruikt naar koffie
Iemand steekt diagonaal over
en komt op me toegelopen
met een geschenk
Het is een doosachtig ding van karton
met veel hoeken en een rare punt
Zonder scheurrand of handvaten
De duiven rondom mijn voeten beginnen
verwarrend op te fladderen
De doos groeit borsthoog
en ik wring mij
met open ogen naar binnen
een ruimte waarin je niet kunt staan
niet kunt zitten of liggen
Terwijl ik naar een houding
naar speling zoek
verschijnt voor de brede gleuf
het gezicht van de pakketbezorger
'houd moed'

WORRY

wat een jachthond doet
met een prooi
bijt vast de nek en dan schudden
noemden ze
in engeland in de middeleeuwen
to worry

afkomstig van het oude 'wyrgran'
ging men het eeuwen later
vooral gebruiken om aan te duiden
wat je met getob en innerlijk
handengewring jezelf aandoet

zo was het spoor afgebogen
en had zich binnenwaarts gekeerd
om problemen problemen
het hoofd te kunnen bieden
the modern way

en ja vrienden – jullie die altijd
druk zijn met schuivende agenda's
deadlines budgetten kinderkwalen
altijd gehaast slapeloos malend –
ook in ons taalveld was hier
en daar de strekking verschoven

een tak van de betekenis
veranderde via sworga en sorga
in zorgen maken en bezorgd zijn
de andere tak verwant
via het oudfries aan wyrjan veranderde
in het moderne wurgen

niet doen hoor vrienden

Uit de radio klinkt een nieuwsbericht over het lichten van een oorlogswrak op de Schelde wat me denken doet aan een achteroom en een tochtje langs zijn fuiken. ‘Knoppen’ zei hij tegen de neef en mij ‘overal’.
Vlot bijna elegant waren zijn enorme handen in de weer met de staken en de netten.
De wind was vlagerig, af en toe vlogen gelige schuimvlokken het bootje in.
‘Moderne gekte jongens, sinds de oorlog lijkt het leven één grote oefening om niet zomaar een knop in te drukken, eventjes, welke dan ook, liefst een mooie rooie.’
Meeuwen vlogen naderbij en dwarrelden.
‘Kijk’ wees hij de vissen aan ‘wijting, schar, tong en daar een paling’ die rond onze laarzen bewogen tussen de boeien en het oranje touw.
Griezelig maar het rook lekker zilt en stenig.
Hij krabde door zijn muts aan zijn hoofd
‘en jongens, toets nooit en nergens onder geen beding een code of wachtwoord in.’

WIN WIN

Verhip, nou heeft toch weer iemand
de melk al in de koe verkocht.
Hé daar, niet de appelmoes al voor de pluk
veilen en geen gegoochel met oogstprognoses.
Wat, ligt de toekomst maagdelijk open?
Handen thuis, dat is wel mijn uier, ja.
En hou op met de tomaten meloenig op te pompen.
Man, waarom zou je zoveel mogelijk nullen
doorschuiven? O, aha, zit je niet aan tafel
dan sta je op het menu. Hoezo, ogen
op de bal anders doet de rente hopla.
Tsjonge, ben ik morgen dan ook duurder?

VOOROP

voorop
zweemt een piepklein visje
dat gevolgd wordt door
een iets minder klein visje
waarachter eentje
van dertien in een dozijn zweemt
met in zijn spoor
een wat lijviger type
dat op de hielen wordt gezeten door
een tamelijk fors exemplaar
waarvan de sierlijke vinnen overigens
aan zomerjurkjes doen denken
deze nu wordt geschaduwd door
een ronduit groot te noemen vis
die op zijn bek
lorgnetvormige sprieten draagt
als een oude kassier
met in zijn kielzog echt een kanjer
ruw geschat groter
dan een torpedo kleiner
dan een rondvaartboot
maar wel met een spuitgat op zijn kop
en als iedereen dan eindelijk
keurig op een rij zweemt
gestreept gevlekt gespikkeld grijs groenblauw oranje smaragd
begint als door een onzichtbaar teken
– misschien doet de voorste wel blub –
van voor naar achteren het grote happen

'standhouden'

H. H. ter Balkt

Lucht en leegte & weer gooien
de banken en de beurzen
miljarden in de put in de wind
dempgeld verdampgeld
hi ha hêvel

Ach, kan er niet een fijne geleerde
uitrekenen hoe en waar
bij deze of gene barometerstand
de damp zal afdrijven
dan kunnen we benedenwinds klaar gaan staan
bij een zebepad
in een koperen tuin langs de spoorlijn
op een brandtoren
of bij het bomenbosje in de Cimbaalstraat

om van al dat vervliegende geld
ten minste de geur op te kunnen snuiven
diep adem te halen en elkaar aan te kijken
'hé, ruik ik daar loof'
'ja, de herfst valt vroeg dit jaar'